

Basın Açıklaması

Aileleri Parçalayan En Büyük Tehlike Medeni Kanun ve Uygulanan Yanlış Politiklardır

“Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü” kapsamında düzenlenen programda konuşan Cumhurbaşkanı Erdoğan, önümüzdeki yıldan itibaren bu konuda yeni bir eylem planının uygulanmaya konulacağını belirterek “kadına şiddet uygulayan herkes cezasını çekmelidir” dedi. Programa katılan Adalet Bakanı Abdulhamid Gül ise Türkiye’nin Birleşmiş Milletler Kadınlara Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Önlenmesi Sözleşmesi’ne taraf olduğunu anımsatarak, “Ülkemizde bu konuda çok önemli kanunlar yürürlüğe konulmuştur. 4320 sayılı Ailenin Korunmasına Dair Kanun, yine 2012 yılında 6284 sayılı Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun kabul edilmiştir. Söz konusu kanuna göre hiçbir belge ve delil, tanık vs. aranmaksızın, sadece şiddet mağduru kadının beyanı esas alınarak, doğrudan koruma tedbirleri uygulanmaktadır. Bu yönüyle de dünyadaki birçok mevzuatın ötesinde düzenleme ülkemizde yapıldı” ifadelerini kullandı. Programa katılan Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanı Zehra Zümrüt Selçuk ise sosyal medya hesabından “Kadına yönelik şiddetle mücadelemizi sıfır tolerans ilkesiyle sürdüreceğiz” paylaşımında bulundu.

Kadınlara dair her uluslararası anlaşmada aktif yer alan Türkiye, BM’nin “Kadına Karşı Her Türlü Ayrımcılığın Yok Edilmesi Sözleşmesini” kabul etti. Yine BM’nin “Pekin Deklarasyonu” ve “Eylem Platformu’na” aktif olarak katkıda bulundu. 2011 yılında “Kadınlara Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi’ni” imzalayan ilk ülke oldu. Ayrıca kadına karşı şiddetle mücadele 1995 yılından beri devlet politikası olarak uygulanmaktadır. Ancak tüm bunlara rağmen kadına karşı şiddetin azalması bir tarafa, Türkiye kadınlara karşı şiddetin en hızlı oranda arttığı ülke olmuştur. Adalet Bakanlığı verilerine göre 2003’ten 2014 yılına kadar kadın cinayetlerinde %1400’lük bir artış olurken, TÜİK verilerine göre her on kadından dördü aile içi şiddet görmekte ve her yıl 20 binden fazla kadın sığınma evinde kalmak için talepte bulunmaktadır.

Görüldüğü üzere parçalanmış aileleri kurtarmak ve şiddet gören kadınları korumak adına yapılan tüm bu girişimler beyhudedir. Zira sorunun esas Batılı fikirlerden esinlenerek ortaya konulan bu uygulamalardır. Basit bir tartışmada erkeği evden uzaklaştırmak hiçbir sorunu çözmediği gibi, aksine sorunun büyümesine sebep olmaktadır. Ayrıca, hem kendi hem de ailelerinin de rızasıyla evlenerek çocuk sahibi olan binlerce aile, gelinlerin 18 yaşından küçük olması gerekçe gösterilerek bizzat devlet tarafından parçalanmıştır. Bu tür bir evlilik yapan damatlar “tecavüzcü” damgası yiyerek cezaevine konulmuş ve aileler darmadağın edilmiştir. Hükümet ise hiçbir somut ve makul adım atamamıştır.

Medeni Kanun ve ona dayalı olarak ortaya konulan tüm uygulamalar İslam’a aykırı olduğu gibi aileyi bir arada tutamamış ve kadını da koruyamamıştır. Kadın, fitratına aykırı olarak erkekler ile neredeyse her platformda yarışa sokulmuş, kapitalizmin gereği bir reklam aracına dönüştürülmüş ve asli vazifesi olan annelik ona küçük gösterilmiştir. Böylece sokağa atılmış, kendi ayakları üzerinde durmaya zorlanmış ve kimseye muhtaç olmayan bir teşhir ürünü haline dönüştürülmüştür.

Kadına hak ettiği değeri veren, kendi kokuşmuş ülkelerinde aileden, kadından, evlattan eser kalmamış, batılı küfür nizamı ve ifrazatları değildir! Evlilik hayatını en mükemmel şekilde düzenleyen ve eşler arasında çıkabilecek herhangi bir anlaşmazlığı en hikmetli şekilde çözen, kadını korunması gereken kale haline getiren, tek nizam İslam’dır.